

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200011
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1016200011.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská komora exekútorov - Disciplinárna komisia, odvolací disciplinárny senát, Šustekova 49, 851 04 Bratislava, ďalší účastník - sťažovateľ: Mgr. Andrej Semela, súdny exekútor, Exekútorsky úrad Senec, Lichnerova 23, Senec, zastúpený advokátskou kanceláriou: AKAK s.r.o., so sídlom Slowackého 56, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. k.: ODK 26/2015 zo dňa 01.10.2015, o kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka konania Mgr. Andreja Semela proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/36/2016-38 zo dňa 5. októbra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ďalšieho účastníka - sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/36/2016-38 zo dňa 5. októbra 2017 o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozsudku aj krajský alebo správny súd) rozsudkom č. k. 1S/36/2016-38 zo dňa 5. októbra 2017 podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného, Slovenská komora exekútorov - Disciplinárna komisia, odvolací disciplinárny senát, č. k. ODK 26/2015 zo dňa 01.10.2015 v spojení s rozhodnutím Disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. k. DK 4/2013 zo dňa 10.07.2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. Rozhodnutím disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. k. DK - 4/2013 zo dňa 10.07.2013 bolo disciplinárne obvinenému súdному exekútorovi Mgr. Andrejovi Semelovi, Exekútorsky úrad Senec, Lichnerova 23, Senec uložené podľa § 221 ods. 1 písm. c) zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len exekučný

poriadok) disciplinárne opatrenie, peňažná pokuta v sume 330,- eur za skutky, ktorých sa dopustil v exekučnom konaní EX 206/2011 tým, že 1. neupovedomil povinného o začatí exekúcie, o spôsobe jej vykonania a o predbežných trovách exekúcie a taktiež nevyzval povinného, aby uspokojil pohľadávku oprávneného alebo aby do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie vzniesol námietky, 2. dňa 04.06.2012 vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, a to pred uplynutím lehoty na vznesenie námietok proti exekúcii, a týmto konaním podľa bodu 1./ porušil ust. § 47 ods. 1 a § 49 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa bodu 2./ porušil ust. § 47 ods. 2 a § 52 ods. 1 Exekučného poriadku a dopustil sa zavineného porušenia povinností pri výkone činnosti exekútora, a teda sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 221 ods. 1 Exekučného poriadku. Za skutky, ktorých sa mal dopustiť v exekučnom konaní EX 206/2011 tým, že pri výkone exekúcie 3. exekučným príkazom na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke zo 04.06.2012 prikázal banke odpísať istinu z účtov povinného a pripísať ju na účet súdneho exekútora, pričom nemal písomný súhlas oprávneného na takýto postup, 4. exekučným príkazom na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností zo 4.6.2012 zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnostiach povinného - k. ú. D. LV č. XXXX, celkovo 11 nehnuteľností, pričom vymáhaná istina bola 619,08 eur disciplinárne opatrenie neuložil, pretože konaním podľa bodu 3./ neporušil ust. § 96 ods. 3 Exekučného poriadku, podľa bodu 4./ neporušil ust. § 61b Exekučného poriadku a teda sa nedopustil disciplinárneho previnenia podľa ust. § 220 Exekučného poriadku a nedopustil sa zavineného porušenia povinností exekútora vyplývajúcich z Exekučného poriadku. Disciplinárne obvinenému bola uložená povinnosť zaplatiť trovy disciplinárneho konania vo výške 452,53 eura a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Slovenskej komory exekútorov, vedený v Prima banke Slovensko, a. s. Žalovaný rozhodnutím č. k. ODK 26/2015 zo dňa 01.10.2015 rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. k. DK 4/2013 zo dňa 17.07.2013 potvrdil.

3. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že súdny exekútor je pri voľbe spôsobu exekúcie obmedzený ustanovením § 61b Exekučného poriadku, pretože exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie. Z exekučného poriadku vyplýva, že súdny exekútor musí rešpektovať princíp primeranosti pri samotnom výbere spôsobu vykonania exekúcie, ako aj pri zabezpečovaní (blokácii) majetku povinného v rámci zvoleného spôsobu. Zriadenie exekučného záložného práva nie je síce jedným zo spôsobov vykonania exekúcie upravených v § 62 a nasl., ale pri interpretácii § 61b exekučného poriadku, treba pojem „vykonať exekúciu“ vykladať v súlade s účelom a zmyslom predmetného ustanovenia t. j. v jeho širšom zmysle, kedy sa za výkon exekúcie považuje aj exekučná činnosť ako taká, teda i postup exekútora pri zabezpečovacích úkonoch smerujúcich k vymoženiu.

4. Podľa názoru krajského súdu bolo povinnosťou exekútora konať tak, aby nevznikol zjavný nepomer medzi vymáhanou pohľadávkou a hodnotou vecí, ktoré mienil exekvovať, alebo ktoré za týmto účelom zabezpečil. Zriadenie exekučného záložného práva na 11 nehnuteľností, pričom vymáhaná istina bola 619,08 eura, bolo zjavne v rozpore so zásadou primeranosti, účelnosti a efektívnosti exekučného konania, pričom už 10. 05. 2012 vykonal exekútor blokáciu nákladného príviesu EČ J. a od 22. 05. 2012 blokoval aj finančné prostriedky na účte v banke.

5. Krajský súd konštatoval, že pokiaľ žalovaný neuložil disciplinárne obvinenému súdnemu exekútorovi disciplinárne opatrenie za skutok špecifikovaný v bode 4. z dôvodu, že sa disciplinárneho previnenia nedopustil, keďže neporušil ustanovenie § 61b Exekučného poriadku, vec nesprávne právne posúdil, keď síce aplikoval príslušné ustanovenia exekučného poriadku, avšak tieto nesprávne interpretoval.

6. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru o nezákonnosti žalobou napadnutých rozhodnutí a rozhodol v zmysle § 191 ods. 1 písm. c) S. s. p. tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

7. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote účastník konania Mgr. Andrej Semela kasačnú sťažnosť podľa § 440 písm. f) S. s. p. z dôvodu, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu

práva na spravodlivý proces, a podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S. s. p. krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd sa v odôvodnení rozhodnutia predovšetkým nevysporiadal s argumentmi o zabezpečovacom charaktere záložných práv, ako aj so skutočnosťou z hľadiska otázky zistenia hodnoty zabezpečeného majetku, pokiaľ nedochádza priamo k výkonu.

9. Podľa sťažovateľa sa zásada primeranosti vzťahuje len na jednotlivé spôsoby vykonania exekúcie, čo má vyplývať z ust. § 61b Exekučného poriadku a ust. § 63 Exekučného poriadku, nakoľko obe používajú spojenie „vykonať exekúciu“. Zriadenie exekučného záložného práva podľa sťažovateľa nepredstavuje formu vykonania exekúcie, ale je iba formou zabezpečenia majetku. V čase, kedy malo prísť ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu vyplýval princíp primeranosti výlučne z ust. § 3 Exekučného poriadku, ale dotýkal sa len jednotlivých spôsobov vykonania exekúcie. V čase realizácie úkonu neupravoval Exekučný poriadok princíp primeranosti z hľadiska zabezpečeného majetku. Nemôže byť preto súdnemu exekútorovi kladené za vinu a byť hodnotené ako disciplinárne previnenie konanie, ktoré v rozhodujúcom čase z hľadiska zákona nebolo vymedzené ako protiprávne. Z hľadiska zabezpečenia majetku, súdny exekútor nemohol mať v čase blokácie realizovania zabezpečovacieho opatrenia vedomosť o hodnote jednotlivých nehnuteľností. Požiadavke primeranosti možno v tomto prípade vyhovieť až následne, po verifikácii hodnoty zabezpečeného majetku.

10. Krajský súd podľa sťažovateľa vec nesprávne právne posúdil, keď na prejednávajúcu vec aplikoval právne normy, ktoré v čase konania súdneho exekútora neboli účinné. Vzhľadom k uvedenému preto navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")], po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 S. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je prípustná.

12. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1 a 2 S. s. p.).

13. Podľa ust. § 442 ods. 1 S.s.p., kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech, a generálny prokurátor za podmienok ustanovených v § 47 ods. 2 (ďalej len "sťažovateľ").

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom prípade zistil, že predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy o uložení disciplinárneho opatrenia sťažovateľovi za skutky, ktorých sa dopustil v exekučnom konaní EX 206/2011. Rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/36/2016-38 zo dňa 5. októbra 2017 došlo k zrušeniu prvostupňového aj druhostupňového rozhodnutia orgánov verejnej správy, čím nastal stav ako pred vydaním zrušených rozhodnutí.

15. Rozsudok správneho súdu, ktorým došlo k zrušeniu rozhodnutia orgánu verejnej správy o uložení disciplinárneho opatrenia sťažovateľovi, nemožno vyhodnotiť ako rozhodnutie v jeho neprospech. Vzhľadom na okolnosť, že výrok rozhodnutia je jeho najdôležitejšou a jedinou vykonateľnou časťou, táto časť má vplyv na postavenie účastníka konania, na jeho základe dochádza k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností, je len výrok rozhodnutia podstatný pre posúdenie, či v jeho dôsledku došlo k ukráteniu práv účastníka konania. Pre posúdenie jeho dopadu na osobu sťažovateľa nie je podstatné

odôvodnenie rozhodnutia a právny názor v ňom uvedený.

16. Podľa § 459 písm. b) S. s. p., kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak bola podaná neoprávnenou osobou.

17. Vzhľadom na okolnosť, že rozsudok krajského súdu nepriniesol sťažovateľovi ujmu, nebolo rozhodnuté v jeho neprospech, nie je subjektom oprávneným podať kasačnú sťažnosť.

18. Kasačný súd na základe uvedených dôvodov kasačnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako neprípustnú.

19. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 170 písm. a) S. s. p. v spojení s ustanovením § 467 ods. 1 S. s. p.

20. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.